

ສາລະບານ

ມະຕິຕົກລົງ.....	4
ລັດຖະດຳລັດ	5
ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍໄຟຟ້າ.....	6
ໝວດທີ I ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ	6
ມາດຕາ 1. ຫ້າທີ່ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍໄຟຟ້າ.....	6
ມາດຕາ 2. ໄຟຟ້າ.....	6
ມາດຕາ 3. ກຳມະສິດກ່ຽວກັບແຫຼ່ງວັດຖຸພະລັງໄຟຟ້າ.....	6
ມາດຕາ 4. ການສົ່ງເສີມການຜະລິດ ແລະ ການພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າ.....	6
ມາດຕາ 5. ການປົກປ້ອງສິດຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ລົງທຶນ ແລະ ຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ	7
ມາດຕາ 6. ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ	7
ມາດຕາ 7. ການຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ	7
ໝວດທີ II ກົດຈະການໄຟຟ້າ	7
ມາດຕາ 8. ກົດຈະການໄຟຟ້າ.....	7
ມາດຕາ 9. ຂະໜາດວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ	7
ໝວດທີ III ການສຳປະທານ ກົດຈະການໄຟຟ້າ	8
ມາດຕາ 10. ການລົງທຶນໃສ່ ກົດຈະການໄຟຟ້າ	8
ມາດຕາ 11. ການສຳປະທານກົດຈະການໄຟຟ້າ	8
ມາດຕາ 12. ຂັ້ນຕອນຂອງການຂໍສຳປະທານ	8
ມາດຕາ 13. ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ	8
ມາດຕາ 14. ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ	9
ມາດຕາ 15. ເງື່ອນໄຂຂອງຜູ້ທີ່ຈະໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ສຳປະທານ.....	9
ມາດຕາ 16. ກຳນົດເວລາສຳປະທານ	10
ມາດຕາ 17. ສິດຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບສຳປະທານ.....	10
ມາດຕາ 18. ພັນທະຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບສຳປະທານ	10
ມາດຕາ 19. ການສິ້ນສຸດການສຳປະທານ	11
ມາດຕາ 20. ການຍົກເວັ້ນການຂໍສຳປະທານ.....	11
ໝວດທີ IV ການຕິດຕັ້ງ ແລະ ການກຳນົດມາດຕະຖານເຄື່ອງອຸປະກອນໄຟຟ້າ.....	11
ມາດຕາ 21. ການຕິດຕັ້ງໄຟຟ້າ.....	11
ມາດຕາ 22. ການອະນຸຍາດດຳເນີນວິສາຫະກິດຕິດຕັ້ງໄຟຟ້າ	12
ມາດຕາ 23. ການກຳນົດມາດຕະຖານເຄື່ອງອຸປະກອນໄຟຟ້າ	12
ໝວດທີ V ການຜະລິດໄຟຟ້າ	12
ມາດຕາ 24. ການຜະລິດໄຟຟ້າ	12
ມາດຕາ 25. ເງື່ອນໄຂຂອງການຜະລິດໄຟຟ້າ	12

ໝວດທີ VI ການສົ່ງໄພພິບັດ	12
ມາດຕາ 26. ການສົ່ງໄພພິບັດ	12
ມາດຕາ 27. ການຕິດຕັ້ງກຳສ້າງສາຍສົ່ງໄພພິບັດ	12
ມາດຕາ 28. ການສົ່ງໄພພິບັດ ຜ່ານລະບົບ	13
ມາດຕາ 29. ລະບົບສາຍສົ່ງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ	13
ໝວດທີ VII ການຈຳໜ່າຍໄພພິບັດ	13
ມາດຕາ 30. ການຈຳໜ່າຍໄພພິບັດ	13
ມາດຕາ 31. ຫຼັກການ ການຈຳໜ່າຍໄພພິບັດ	13
ມາດຕາ 32. ການກຳນົດລາຄາໄພພິບັດ	14
ມາດຕາ 33. ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ຈຳໜ່າຍໄພພິບັດ	14
ມາດຕາ 34. ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ໄພພິບັດ	14
ໝວດທີ VIII ການສົ່ງໄພພິບັດອອກ ແລະ ການນຳໄພພິບັດເຂົ້າ	15
ມາດຕາ 35. ການສົ່ງໄພພິບັດອອກ	15
ມາດຕາ 36. ການນຳໄພພິບັດເຂົ້າ	15
ມາດຕາ 37. ການສົ່ງໄພພິບັດຜ່ານ ສປປ ລາວ	15
ໝວດທີ IX ການພັດທະນາໄພພິບັດທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຊົນນະບົດ	16
ມາດຕາ 38. ໄພພິບັດທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຊົນນະບົດ	16
ມາດຕາ 39. ການອະນຸມັດສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດໄພພິບັດທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຊົນນະບົດ	16
ມາດຕາ 40. ການກຳສ້າງໄພພິບັດທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຊົນນະບົດ	16
ມາດຕາ 41. ກອງທຶນພັດທະນາໄພພິບັດທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຊົນນະບົດ	17
ໝວດທີ X ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວິສາຫະກິດໄພພິບັດ	17
ມາດຕາ 42. ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວິສາຫະກິດໄພພິບັດ	17
ມາດຕາ 43. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງ ກະຊວງ ອຸດສາຫະກຳ-ທັດຖະກຳ	17
ມາດຕາ 44. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພະແນກ ອຸດສາຫະກຳ-ທັດຖະກຳ ແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ຫລື ເຂດພິເສດ	18
ມາດຕາ 45. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງທ້ອງຖານ ອຸດສາຫະກຳ-ທັດຖະກຳເມືອງ	18
ມາດຕາ 46. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ	19
ມາດຕາ 47. ການກວດກາ	19
ມາດຕາ 48. ເນື້ອໃນຂອງການກວດກາ	19
ມາດຕາ 49. ຄະນະກຳມະການກວດກາດ້ານເຕັກນິກ	20
ໝວດທີ XI ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ	20
ມາດຕາ 50. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ	20
ມາດຕາ 51. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ	20
ມາດຕາ 52. ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ	20

ມາດຕາ 53. ມາດຕະການປັບໃໝ	21
ມາດຕາ 54. ມາດຕະການທາງອາຍາ	21
ໝວດທີ XII ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ.	21
ມາດຕາ 55. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	21
ມາດຕາ 56. ຜົນສັກສິດ	21

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 02-97/ສພຊ

ມະຕິຕົກລົງ

ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ
ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ກ່ຽວກັບການຕົກລົງຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍໄຟຟ້າ

- ອີງຕາມມາດຕາ 40 ຂໍ້ 2 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນແລະ ມາດຕາ 2 ຂໍ້ 2 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ;

- ອີງຕາມການສະເໜີຂອງຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບເລກທີ 050/ ຫສນຍ, ລົງວັນທີ 27 ມີນາ 1997.

ພາຍຫລັງໄດ້ຄົ້ນຄ້ວາພິຈາລະນາຢ່າງກ້ວາງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍໄຟຟ້າ ກອງປະຊຸມເທື່ອທີ 10 ສະໄໝສາມັນຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ III ໃນວາລະປະຊຸມຕອນບ່າຍຂອງວັນທີ 12 ເມສາ 1997.

ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1: ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍໄຟຟ້າ ດ້ວຍຄະແນນສຽງຢ່າງເປັນເອກະສັນ.

ມາດຕາ 2: ມະຕິຕົກລົງສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 12 ເມສາ 1997

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ສະໝານ ວິຍະເກດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ.

ເລກທີ 34 ສປປ.

ລັດຖະດຳລັດ

ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍໄຟຟ້າ

- ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໝວດທີ V ມາດຕາ 53, ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມມະຕິຕົກລົງຂອງກອງປະຊຸມເທື່ອທີ 10 ສະໄໝສາມັນ ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດຊຸດທີ III ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍໄຟຟ້າ ສະບັບເລກທີ 02-97/ສພຊ ລົງວັນທີ 12 ເມສາ 1997;
- ອີງຕາມການສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 15/ ຄປຈ ລົງວັນທີ 7 ພຶດສະພາ 1997.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ:

- ມາດຕາ 1: ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍໄຟຟ້າ.
- ມາດຕາ 2: ລັດຖະດຳລັດ ສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 31 ພຶດສະພາ 1997

ປະທານປະເທດ

ຫນູຮັກ ພູມສະຫວັນ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 02/97/ສພຊ

ວັນທີ 12/4/1997

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍໄຟຟ້າ

ໝວດທີ I ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ໜ້າທີ່ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍໄຟຟ້າ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍໄຟຟ້າ ມີໜ້າທີ່ກຳນົດລະບອບການຄຸ້ມຄອງ, ການຜະລິດ, ການສົ່ງ, ການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ລວມທັງການສົ່ງອອກ ແລະ ນຳໄຟຟ້າເຂົ້າດ້ວຍການນຳໃຊ້ທ່າແຮງ ຂອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ທີ່ມີປະສິດທິຜົນສູງ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປະຕິບັດແຜນການພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ ແລະ ປົວແປງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 2. ໄຟຟ້າ

ໄຟຟ້າ ແມ່ນພະລັງງານຊະນິດໜຶ່ງ ທີ່ປະກອບດ້ວຍ ກຳລັງໄຟຟ້າ, ກະແສໄຟຟ້າ, ແຮງດັນໄຟຟ້າ ແລະ ພະລັງງານໄຟຟ້າ ຊຶ່ງຜະລິດໂດຍແຫຼ່ງວັດຖຸພະລັງໄຟຟ້າ: ພະລັງນໍ້າ, ພະລັງລົມ, ພະລັງແສງແດດ, ນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟ ແລະ ຖ່ານຫີນ. ສຳຫຼັບພະລັງງານໄຟຟ້າ ຈາກແຫຼ່ງອື່ນໆນັ້ນ ບໍ່ຈັດເຂົ້າໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 3. ກຳມະສິດກ່ຽວກັບແຫຼ່ງວັດຖຸພະລັງໄຟຟ້າ

ແຫຼ່ງວັດຖຸພະລັງໄຟຟ້າໃນທົ່ວ ສ ປປ ລາວ ແມ່ນກຳມະສິດຂອງວົງຄະນະຍາດ ແຫ່ງຊາດ ໂດຍແມ່ນລັດ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ນຳໃຊ້ຢ່າງປະຫຍັດ, ຍາວນານ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 4. ການສົ່ງເສີມການຜະລິດ ແລະ ການພັດທະນາພະລັງງານໄຟຟ້າ

ລັດ ສົ່ງເສີມທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ໃຫ້ລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ ການຜະລິດໄຟຟ້າ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າໃນຕົວເມືອງ ແລະ ຊົນນະບົດລວມທັງການພັດທະນາໄຟຟ້າ ເພື່ອຜະລິດເປັນສິນຄ້າສົ່ງອອກ.

ມາດຕາ 5. ການປົກປ້ອງສິດຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ລົງທຶນ ແລະ ຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ

ລັດ ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ລົງທຶນໃສ່ວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ ແລະ ຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 6. ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ

ການດຳເນີນ ທຸລະກິດໄຟຟ້າ ເລີ່ມແຕ່ການສຳຫຼວດ, ການຕົກລົງຂະໜາດ ໄປເຖິງການກໍ່ສ້າງ ແລະ ການຂະຫຍາຍໄຟຟ້າ ຕ້ອງຮັບປະກັນປະສິດທິຜົນເສດຖະກິດ ທັງປະເມີນຜົນ ກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ, ລະບົບນິເວດວິທະຍາ, ຈຳກັດຜົນກະທົບຕໍ່ສັງຄົມ ແລະ ບ່ອນລີ້ຊ່ອນຂອງ ສັດປ່າ.

ມາດຕາ 7. ການຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ

ລັດ ເປີດກວ້າງ ການຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບການຜະລິດ, ການຈຳໜ່າຍ, ການສົ່ງອອກ, ການນຳເຂົ້າ ແລະ ການພັດທະນາກິດຈະການໄຟຟ້າ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ II ກິດຈະການໄຟຟ້າ

ມາດຕາ 8. ກິດຈະການໄຟຟ້າ

ກິດຈະການໄຟຟ້າແມ່ນການເຄື່ອນໄຫວກ່ຽວກັບການສຳຫຼວດ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງຕິດຕັ້ງ, ການຜະລິດ, ການສົ່ງ, ການຈຳໜ່າຍ, ການສົ່ງອອກ, ການນຳເຂົ້າ, ການພັດທະນາ ແລະ ການບໍລິການອື່ນໆ ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ.

ມາດຕາ 9. ຂະໜາດວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ

ວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແບ່ງອອກເປັນສີ່ຂະໜາດດັ່ງນີ້:

1. ໄຟຟ້າ ທີ່ມີກຳລັງຕິດຕັ້ງຂະໜາດ ສູງກວ່າ ຫ້າສິບພັນ ກິໂລວັດ ຂຶ້ນໄປ ໂດຍແມ່ນລັດຖະບານ ສະເໜີໃຫ້ສະພາແຫ່ງຊາດເປັນຜູ້ຕົກລົງອະນຸມັດ;
2. ໄຟຟ້າທີ່ມີກຳລັງຕິດຕັ້ງຂະໜາດສູງກວ່າສອງພັນ ຫາຫ້າສິບພັນກິໂລວັດ ໂດຍແມ່ນລັດຖະບານເປັນຜູ້ຕົກລົງອະນຸມັດ;
3. ໄຟຟ້າ ທີ່ມີກຳລັງຕິດຕັ້ງຂະໜາດສູງກວ່າ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ກິໂລວັດ ຫາ ສອງພັນ ກິໂລວັດ ແມ່ນອຳນາດການປົກຄອງແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ຫລື ເຂດພິເສດ ເປັນຜູ້ຕົກລົງຕາມການເຫັນດີ ຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳ;
4. ໄຟຟ້າ ທີ່ມີກຳລັງຕິດຕັ້ງຂະໜາດ ຕ່ຳກວ່າ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ກິໂລວັດ ລົງມາ ແມ່ນອຳນາດການປົກຄອງເມືອງ ເປັນຜູ້ຕົກລົງຕາມຄວາມເຫັນດີຂອງແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ຫລື ເຂດພິເສດ.

ຫມວດທີ III ການສຳປະທານ ກິດຈະການໄຟຟ້າ

ມາດຕາ 10. ການລົງທຶນໃສ່ ກິດຈະການໄຟຟ້າ

ລັດສິ່ງເສີມການລົງທຶນໃສ່ກິດຈະການໄຟຟ້າ ໂດຍເລັ່ງໃສ່ພະລັງໄຟຟ້ານຳຕົກ ເພື່ອນຳໃຊ້ ແຫຼ່ງນຳຕ່າງໆທີ່ເປັນທ່າແຮງຂອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ.

ການລົງທຶນໃສ່ກິດຈະການໄຟຟ້າ ອາດຈະດຳເນີນດ້ວຍຫລາຍປະເພດວິສາຫະກິດດັ່ງນີ້:

1. ລັດລົງທຶນແຕ່ຜູ້ດຽວ;
2. ລັດລົງທຶນກັບພາກສ່ວນອື່ນຢູ່ພາຍໃນຫລືຕ່າງປະເທດ;
3. ຜູ້ລົງທຶນລວມໝູ່ ຫລື ເອກະຊົນ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ;

ວິສາຫະກິດກ່ຽວກັບກິດຈະການໄຟຟ້າອາດຈະດຳເນີນດ້ວຍຮູບການດັ່ງນີ້:

1. ກໍ່ສ້າງ, ດຳເນີນງານ ແລະ ມອບໂອນ (BOT);
2. ກໍ່ສ້າງ, ດຳເນີນງານ, ເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະມອບໂອນ (BOOT);
3. ກໍ່ສ້າງ, ມອບໂອນ ແລະ ພົວພັນ ດ້ານການເງິນ (BTF);
4. ລັດດຳເນີນ ການເອງ ໂດຍໃຫ້ບໍລິສັດໄຟຟ້າ ຂອງລັດ ເປັນຕົວແທນ;
5. ການລົງທຶນດ້ວຍຮູບການອື່ນ.

ມາດຕາ 11. ການສຳປະທານກິດຈະການໄຟຟ້າ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ຫາກມີຈຸດປະສົງຢາກດຳເນີນ ກິດຈະການໄຟຟ້າກ່ຽວກັບການຜະ ລິດ, ການສົ່ງ, ການຈຳໜ່າຍ, ການສົ່ງອອກ, ແລະ ການນຳເຂົ້າ ຫລື ພັດທະນາໄຟຟ້າ ຕ້ອງຂໍສຳປະ ທານນຳລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ຂໍອະນຸຍາດ ສ້າງຕັ້ງຂັ້ນທະບຽນ ວິສາຫະກິດ ຕາມທີ່ກຳ ນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 12. ຂັ້ນຕອນຂອງການຂໍສຳປະທານ

ການຂໍສຳປະທານກິດຈະການໄຟຟ້າ ປະກອບດ້ວຍວຽກສຶກສາ, ການຕີລາຄາໂຄງການ, ການສຳຫຼວດຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນ, ການສະເໜີຂໍລົງທຶນ, ການພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງຂໍລົງທຶນ, ການເຊັນບົດ ບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ, ການສຳຫຼວດ, ການສ້າງບົດວິພາກ ເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ບົດປະເມີນກະທົບ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ການພິຈາລະນາອະນຸມັດ ສຳປະທານ ແລະ ວຽກງານອື່ນໆ ຊຶ່ງກະຊວງອຸດສາຫະ ກຳ-ຫັດຖະກຳ ເປັນຜູ້ກຳນົດຂັ້ນຕອນລະອຽດ.

ລັດຖະບານແຫ່ງ ສ ປ ປ ລາວ ຈະເຂົ້າຮ່ວມທຶນໃນເມື່ອມີການ ສຳປະທານກິດຈະການໄຟ ຟ້າ.

ມາດຕາ 13. ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ

ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ປະກອບດ້ວຍເນື້ອໃນດັ່ງນີ້:

1. ປະສິດທິຜົນເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ;

2. ພະລັງງານໄຟຟ້າສູງສຸດທີ່ຈະຜະລິດໄດ້;
3. ມູນຄ່າຄາດຄະເນຂອງໂຄງການ;
4. ຄາດຄະເນອາຍຸການ ແລະ ຄວາມທົນທານຂອງເຂື່ອນ ຫລື ການຄາດຄະເນອາຍຸການ ແລະ ຄວາມທົນທານຂອງລະບົບໄຟຟ້າອື່ນໆ;
5. ລາຄາໄຟຟ້າທີ່ຄາດຄະເນ;
6. ແຜນການ ແລະ ຂັ້ນຕອນດຳເນີນງານ: ການກໍ່ສ້າງ, ຕິດຕັ້ງ ແລະ ເວລາເລີ່ມສະໜອງພະລັງງານໄຟຟ້າ.

ມາດຕາ 14. ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ

ພ້ອມກັນກັບບົດວິພາກ ເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງເຮັດບົດປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍເນື້ອໃນດັ່ງນີ້:

1. ການຄາດຄະເນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນແຕ່ລະກໍລະນີໂດຍ ໃຫ້ສະເໜີວິທີການ, ມາດຕະການ ແກ້ໄຂ ຫລື ຫລຸດຜ່ອນຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຕໍ່ລະບົບນິເວດວິທະຍາ, ຕໍ່ສັງຄົມ ແລະ ບ່ອນລີ້ຊ່ອນຂອງ ສັດປ່າ;
2. ປະເມີນຜົນເສຍຫາຍ ແລະ ການຍົກຍ້າຍປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂຄງການໄຟຟ້າໄປທຳການຜະລິດຢູ່ບ່ອນອື່ນ;
3. ວິທີການຈຳກັດຜົນກະທົບຂອງບໍລິມາດນ້ຳຢູ່ລຸ່ມອ່າງຂອງເຂື່ອນໄຟຟ້າ ພະລັງນ້ຳ ອັນເປັນຕົ້ນເຫດໂດຍກົງຂອງການເພີ່ມໄພນ້ຳຖ້ວມໃນລະດູຝົນດ້ວຍການຂຸດຄອງເຫມືອງ ເພື່ອຫັນນ້ຳໄປບ່ອນອື່ນທາກມີຄວາມຈຳເປັນ ຫລື ດ້ວຍວິທີອື່ນ;
4. ການຄິດໄລ່ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນການປົວແປງ ທີ່ໄດ້ບົ່ງໄວ້ໃນຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3 ຂອງມາດຕານີ້ ຕ້ອງໄລ່ເຂົ້າໃນຕົ້ນທຶນຂອງໂຄງການ.

ມາດຕາ 15. ເງື່ອນໄຂຂອງຜູ້ທີ່ຈະໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ສຳປະທານ

ຜູ້ຈະໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ສຳປະທານຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂດັ່ງນີ້:

1. ມີຄວາມສາມາດທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ຄວາມສາມາດທາງດ້ານເຕັກນິກ;
 2. ມີປະຫວັດໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ຫນ້າເຊື່ອຖື;
 3. ໂຄງການມີປະສິດທິຜົນ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ;
 4. ການສຳປະທານ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ບໍ່ມີຜົນກະທົບຢ່າງຮ້າຍແຮງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.
- ເມື່ອຜູ້ຂໍສຳປະທານ ຫາກມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນແລ້ວ ລັດຖະບານກໍຈະພິຈາລະນາ ການໃຫ້ອະນຸຍາດສຳປະທານ.

ມາດຕາ 16. ກຳນົດເວລາສຳປະທານ

ກຳນົດເວລາສຳປະທານສູງສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສາມສິບປີ ລວມທັງໄລຍະການກໍ່ສ້າງ ຊຶ່ງນັບແຕ່ມີໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສຳປະທານເປັນຕົ້ນໄປ. ພາຍຫຼັງກຳນົດເວລາສຳປະທານສິ້ນສຸດແລ້ວ ຜູ້ໄດ້ຮັບສຳປະທານຕ້ອງໂອນວິສາຫະກິດທັງໝົດ ໃຫ້ລັດຖະບານ ໃນສະພາບດີ, ໃຊ້ງານໄດ້ ແລະ ບໍ່ມີການທົດແທນຄືນແຕ່ຢ່າງໃດ.

ການສຳປະທານ ອາດຈະຕໍ່ອາຍຸໄດ້ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສິບປີ ຕາມການຕົກລົງ ຂອງລັດຖະບານ. ການຂໍຕໍ່ອາຍຸສຳປະທານ ຕ້ອງສະເໜີ ຫ້າປີ ກ່ອນອາຍຸສຳປະທານຈະສິ້ນສຸດລົງ.

ມາດຕາ 17. ສິດຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບສຳປະທານ

ຜູ້ໄດ້ຮັບສຳປະທານວິສາຫະກິດໄຟຟ້າມີສິດດັ່ງນີ້:

1. ເຊົ່າທີ່ດິນ ທີ່ຈຳເປັນໃນການດຳເນີນ ວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ ແຕ່ຊັບພະຍາກອນອື່ນໆທີ່ຢູ່ໃນເນື້ອທີ່ດິນເຊົ່ານັ້ນ ກ່ອນຈະນຳໃຊ້ໄດ້ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກ ລັດຖະບານ;
2. ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຼດຈາກການສຳປະທານ;
3. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
4. ໄດ້ຮັບການແນະນຳຈາກ ລັດຖະບານ ທາງດ້ານວິຊາການ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ;
5. ສະເໜີຂໍຕໍ່ອາຍຸການສຳປະທານ;
6. ໂອນ ຫລື ສືບທອດວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ ຕາມການເຫັນດີຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 18. ພັນທະຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບສຳປະທານ

ຜູ້ໄດ້ຮັບສຳປະທານວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ ມີພັນທະຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນວິສາຫະກິດ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂ ຂອງການສຳປະທານ;
2. ວາງເງິນຄຳປະກັນ ຢູ່ທີ່ທະນາຄານຂອງລັດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ;
3. ນຳເງິນທຶນ ຈົດທະບຽນ ເປັນເງິນຕາຕ່າງປະເທດເຂົ້າມາ ສປປ ລາວ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ຕາມສັນຍາ ສຳຫຼັບການລົງທຶນ ຂອງຕ່າງປະເທດ;
4. ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ;
5. ຖືບັນຊີທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍການບັນຊີວິສາຫະກິດ;
6. ເສັຍພາສີອາກອນ ແລະ ພັນທະອື່ນໆ ໃຫ້ທັນເວລາ ແລະ ຄົບຖ້ວນຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
7. ຈ່າຍຄ່າເສັຍຫາຍ ໃນກໍລະນີຫາກໄດ້ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍ ແກ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ ຫລື ຫາກມີການຍົກຍ້າຍປະຊາຊົນ;
8. ຝຶກອົບຮົມ ແລະ ກໍ່ສ້າງດ້ານວິຊາການ ແລະ ຮັບປະກັນ ດ້ານສະຫວັດດີການ ຕໍ່ຜູ້ອອກແຮງງານລາວ;

9. ບັນທຶກ ແລະ ລາຍງານຜົນ ຂອງການສຳປະທານ ຕາມກຳນົດເວລາ ລວມທັງການໃຊ້ຈ່າຍໃນໂຄງການຕ່າງໆ ຢ່າງລະອຽດ;

10. ບົວລະບັດຮັກສາ, ສ້ອມແປງເຄື່ອງຈັກ ແລະ ອຸປະກອນໄຟຟ້າໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບດີ ຕາມຫລັກການເຕັກນິກໄຟຟ້າ;

11. ປະຕິບັດກົດໝາຍແຮງງານ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນໆຂອງ ສປປ ລາວ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ;

12. ມອບໂຄງການ ພ້ອມດ້ວຍບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ແລະ ເອກະສານອື່ນໆ ຂອງໂຄງການໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານລາວ ໂດຍບໍ່ມີການທົດແທນຄືນ ໃນກໍລະນີຜູ້ສຳປະທານຫາກບໍ່ສືບຕໍ່ດຳເນີນ ວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ;

13. ກ່ອນຈະມອບໂອນ ວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ ໃຫ້ລັດຖະບານ, ຜູ້ດຳເນີນວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ ຕ້ອງຊຳລະໜີ້ສິນຂອງຕົນໃຫ້ໝົດເສັຍກ່ອນ.

ມາດຕາ 19. ການສິ້ນສຸດການສຳປະທານ

ການສຳປະທານຈະສິ້ນສຸດລົງໃນກໍລະນີດັ່ງນີ້:

1. ໝົດກຳນົດເວລາການສຳປະທານ;
2. ຢຸດເຊົາການສຳປະທານ ກ່ອນກຳນົດເວລາໂດຍສະໝັກໃຈຕາມຄຳເຫັນດີຂອງ ລັດຖະບານ;
3. ຖືກຖອນສິດສຳປະທານ ຍ້ອນມີການລະເມີດ ລະບຽບກົດໝາຍຢ່າງໜັກໜ່ວງ;
4. ໂອນວິສາຫະກິດໃຫ້ຜູ້ອື່ນຕາມການເຫັນດີຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 20. ການຍົກເວັ້ນການຂໍສຳປະທານ

ການຍົກເວັ້ນການຂໍສຳປະທານມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນຂະໜາດນ້ອຍ ຊຶ່ງມີກຳລັງຕິດຕັ້ງຕໍ່ກວ່າ ສອງພັນ ກິໂລວັດ ແລະ ມີຜົນກະທົບເບົາບາງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;
2. ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງເຄື່ອງຈັກຜະລິດໄຟຟ້າ ດ້ວຍລະບົບຄວາມຮ້ອນຕໍ່ກວ່າ ຫ້າຮ້ອຍ ກິໂລວັດ. ການດຳເນີນວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ ທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້ ຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນແມ່ບົດແຫ່ງຊາດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ.

ໝວດທີ IV ການຕິດຕັ້ງ ແລະ ການກຳນົດມາດຕະຖານເຄື່ອງອຸປະກອນໄຟຟ້າ

ມາດຕາ 21. ການຕິດຕັ້ງໄຟຟ້າ

ການຕິດຕັ້ງໄຟຟ້າ ແມ່ນການກໍ່ສ້າງ, ຕິດຕັ້ງ, ຂະຫຍາຍ ແລະ ສ້ອມແປງລະບົບໄຟຟ້າ ແນໃສ່ຮັບໃຊ້ການ ຜະລິດ, ການບໍລິການ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນດ້ວຍການນຳໃຊ້ ອຸປະກອນໄຟຟ້າ ຢ່າງເປັນລະບົບຄົບຊຸດ.

ມາດຕາ 22. ການອະນຸຍາດດຳເນີນວິສາຫະກິດຕິດຕັ້ງໄຟຟ້າ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຈຸດປະສົງຢາກດຳເນີນວິສາຫະກິດກ່ຽວກັບ ການຕິດຕັ້ງໄຟຟ້າ ຕ້ອງໄດ້ຮັບຄຳເຫັນດີ ຈາກຂະແໜງ ອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳ, ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຂຶ້ນທະບຽນ ນຳຂະ ແໜງການຄ້າ ແລະ ຈົດທະບຽນອາກອນ ນຳຂະແໜງການເງິນ.

ມາດຕາ 23. ການກຳນົດມາດຕະຖານເຄື່ອງອຸປະກອນໄຟຟ້າ

ເພື່ອໃຫ້ເຄື່ອງມືໄຟຟ້າ, ອຸປະກອນໄຟຟ້າ, ສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ ແລະ ເຄື່ອງຮັບໄຟຟ້າໄດ້ມາດຕະ ຖານ, ຮັບປະກັນ ຄວາມປອດໄພ, ປະຫຍັດ ແລະ ເປັນລະບົບດຽວກັນໃນທົ່ວປະເທດ, ກະຊວງອຸດ ສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳ ເປັນຜູ້ກຳນົດ, ອະນຸມັດ, ກວດກາ ແລະ ກວດການຄຸນນະພາບເຄື່ອງໄຟຟ້າ ທຸກຊະນິດທີ່ຜະລິດ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ແລະ ນຳເຂົ້າຈາກຕ່າງປະເທດ.

ໝວດທີ V ການຜະລິດໄຟຟ້າ

ມາດຕາ 24. ການຜະລິດໄຟຟ້າ

ການຜະລິດໄຟຟ້າ ແມ່ນລະບົບການຜະລິດພະລັງງານໄຟຟ້າ ຈາກໜ່ວຍປັ່ນໄຟຟ້າ ດ້ວຍ ພະລັງນ້ຳ, ພະລັງລົມ, ພະລັງຄວາມຮ້ອນ, ອາຍຊີວະພາບ ຫລື ດ້ວຍພະລັງງານອື່ນໆ.

ມາດຕາ 25. ເງື່ອນໄຂຂອງການຜະລິດໄຟຟ້າ

ການຜະລິດໄຟຟ້າຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂດັ່ງນີ້:

- ນຳໃຊ້ອຸປະກອນທັນສະໄໝ;
- ມີອຸປະກອນຈຳກັດການກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;
- ໄດ້ມາດຕະຖານ ແລະ ຄຸນນະພາບທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນລະບຽບການສະເພາະ;
- ປະຕິບັດເງື່ອນໄຂອື່ນໆ ທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນໃນການຜະລິດໄຟຟ້າ.

ໝວດທີ VI ການສົ່ງໄຟຟ້າ

ມາດຕາ 26. ການສົ່ງໄຟຟ້າ

ການສົ່ງໄຟຟ້າ ແມ່ນລະບົບສົ່ງ ຫລື ລະບົບລຳລຽງໄຟຟ້າ ຈາກແຫຼ່ງຜະລິດໄຟຟ້າ ໄປສະຖາ ນີແຈກໄຟຟ້າ, ຫາຕົວເມືອງທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກ ຫລື ໄປຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 27. ການຕິດຕັ້ງກໍ່ສ້າງສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ

ການຕິດຕັ້ງກໍ່ສ້າງສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ຈຳກັດຜົນເສັຍຫາຍຕໍ່ ທຳມະຊາດ ແລະ ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ.

ພິນລະເມືອງທຸກຄົນ ມີພັນທະປະກອບສ່ວນໃນການຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ, ປົກປັກຮັກສາເສົາໄຟຟ້າ, ສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ ແລະ ອຸປະກອນອື່ນໆ ໃນຂອບເຂດທີ່ຕົນອາໄສຢູ່.

ມາດຕາ 28. ການສົ່ງໄຟຟ້າ ຜ່ານລະບົບ

ການສົ່ງໄຟຟ້າຜ່ານລະບົບ ແມ່ນການສົ່ງໄຟຟ້າ ຜ່ານລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ ຂອງພາກສ່ວນອື່ນ. ເຈົ້າຂອງລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ ທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງໄຟຟ້າ ຜ່ານລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ ຂອງຕົນນັ້ນ ບໍ່ມີສິດປະຕິເສດເວັ້ນເສ້ຍ ແຕ່ການສົ່ງຜ່ານລະບົບສາຍສົ່ງນັ້ນ ຫາກບໍ່ຮັບປະກັນ ທາງດ້ານເຕັກນິກ. ຜູ້ທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ລະບົບສາຍສົ່ງຂອງຜູ້ອື່ນຕ້ອງໄດ້ເສັຍຄ່າບໍລິການ.

ມາດຕາ 29. ລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ

ລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ ແມ່ນລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າແຮງສູງ ຂອງລັດຖະບານ ແຫ່ງສປປ ລາວ ທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ ຈາກພາກສ່ວນໜຶ່ງ ກັບພາກສ່ວນອື່ນໃນທົ່ວປະເທດ ແລະ ເຊື່ອມຕໍ່ກັບ ລະບົບສາຍສົ່ງ ຂອງຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຮັບປະກັນການຄຸ້ມຄອງການຜະລິດ, ການສົ່ງ ແລະ ການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າລວມທັງ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ.

ທຸກແຫຼ່ງການຜະລິດໄຟຟ້າ ຕ້ອງສົ່ງໄຟຟ້າເຂົ້າລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ ເວັ້ນເສັຍແຕ່ການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ໃນຂອບເຂດບໍລິເວນ ທີ່ຕັ້ງຂອງໂຮງງານຜະລິດໄຟຟ້າ, ການຜະລິດໄຟຟ້າຂະໜາດນ້ອຍ ຫລື ບ່ອນທີ່ບໍ່ທັນມີ ລະບົບສາຍສົ່ງແຫ່ງຊາດ.

ໝວດທີ VII ການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ

ມາດຕາ 30. ການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ

ການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ແມ່ນການແຈກຢາຍໄຟຟ້າ ຈາກລະບົບສາຍສົ່ງ ຫລື ຈາກເຄື່ອງຜະລິດໄຟຟ້າ ໄປຫາຈຸດໃຊ້ໄຟຟ້າ ປະເພດຕ່າງໆ ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າ ຕາຂ່າຍແຈກຢາຍໄຟຟ້າ ໂດຍໃຊ້ລະບົບແຮງສູງ ແຮງກາງ ຫລື ແຮງຕໍ່າ.

ມາດຕາ 31. ຫຼັກການ ການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ

ການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າຕ້ອງດຳເນີນບົນພື້ນຖານຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ເປັນປົກກະຕິ;
2. ຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ພຽງພໍ ແລະ ປະຫຍັດ;
3. ຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າຢ່າງປອດໄພ;
4. ຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າເພື່ອຮັບປະກັນການພັດທະນາເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ.

ມາດຕາ 32. ການກຳນົດລາຄາໄຟຟ້າ

ການກຳນົດລາຄາ ໄຟຟ້າຕ້ອງອີງໃສ່ສະພາບ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ລະດັບຊີວິດການ ເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃນແຕ່ລະໄລຍະ ລາຄາໄຟຟ້າແບ່ງອອກເປັນປະເພດຕ່າງໆດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ລາຄາຂາຍເປັນສິນຄ້າສິ່ງອອກ ແລະ ນຳເຂົ້າຈາກຕ່າງປະເທດ;
 2. ລາຄາຂາຍ ພາຍໃນປະເທດເພື່ອຮັບໃຊ້ການຜະລິດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ກະສິກຳ;
 3. ລາຄາຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ ຢູ່ຊົນນະບົດ ຫ່າງໄກສອກຫລີກ;
 4. ລາຄາຊົມໃຊ້ເຂົ້າໃນຂະແໜງການບໍລິການອື່ນໆ;
- ລັດຖະບານເປັນຜູ້ຕົກລົງອະນຸມັດ ລາຄາໄຟຟ້າແຕ່ລະປະເພດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 33. ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ

ຜູ້ຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ມີສິດຕິນິດ ດັ່ງນີ້:

1. ເກັບຄ່າໄຟຟ້າ ຈາກການຈຳໜ່າຍ ແລະ ການບໍລິການ;
2. ຕັກເຕືອນຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ ທີ່ລະເມີດລະບຽບການ;
3. ງົດການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ໃຫ້ຜູ້ຊົມໃຊ້ທີ່ລະເມີດລະບຽບການຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ ຢ່າງຮ້າຍແຮງ;
4. ວາງມາດຕະການຮັກສາຄວາມປອດໄພຂອງສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມກ່ຽວກັບການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ;
5. ກວດກາການຕິດຕັ້ງໄຟຟ້າຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ.

ຜູ້ຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ມີພັນທະຕິນິດ ດັ່ງນີ້:

1. ສະໜອງໄຟຟ້າໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ຢ່າງກ້ວາງຂວາງ ແລະ ເປັນປົກກະຕິ;
2. ແຈ້ງລ່ວງໜ້າ ໃຫ້ຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ ຊາບກ່ອນຈະຕັດໄຟຟ້າແຕ່ລະເທື່ອ;
3. ແນະນຳລະບຽບຫລັກການກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ໄຟຟ້າ;
4. ບໍລິການຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ ດ້ວຍຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ທັນເວລາ;
5. ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ສະຫວັດດີການ ຂອງພະນັກງານໄຟຟ້າ, ຄວາມປອດໄພ ຂອງສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
6. ເສັຍຄ່າພາສີ ອາກອນ ແລະ ຄ່າທຳນຽມຕ່າງໆ ໃຫ້ລັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
7. ຈ່າຍຄ່າເສັຍຫາຍໃນກໍລະນີໄຟຟ້າໄດ້ທຳລາຍສິ່ງແວດລ້ອມ, ຊີວິດ ຫລື ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ຂອງສາທາລະນະ.

ມາດຕາ 34. ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ

ຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ ມີສິດຕິນິດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ;
2. ໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ໄຟຟ້າ;
3. ໄດ້ຮັບຄວາມປອດໄພໃນການນຳໃຊ້ໄຟຟ້າ;

4. ໄດ້ຮັບການບໍລິການໃນການຕິດຕັ້ງ ແລະ ສ້ອມແປງໄຟຟ້າ ໃນເຮືອນຂອງຕົນ;
5. ສະເໜີໃຫ້ກວດກາການຄິດໄລ່ລາຄາໄຟຟ້າທີ່ຕົນເຫັນວ່າບໍ່ຖືກຕ້ອງ.

ຜູ້ຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າມີ ພັນທະຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ເສັຍຄ່າໄຟຟ້າ ແລະ ຄ່າບໍລິການທີ່ຕົນຊົມໃຊ້;
2. ປະຕິບັດລະບຽບການ ແລະ ຄໍາແນະນຳກ່ຽວກັບການຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ;
3. ອໍານວຍຄວາມສະດວກ ໃນການຕິດຕັ້ງ, ສ້ອມແປງ, ກວດກາ ແລະ ຈົດຕົວເລກຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ;
4. ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມກ່ຽວກັບການຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ;
5. ແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ໄຟຟ້າຊາບໂດຍດ່ວນ ໃນກໍລະນີທີ່ພົບເຫັນປະກົດການຜິດປົກກະຕິກ່ຽວກັບໄຟຟ້າ.

ໝວດທີ VIII ການສົ່ງໄຟຟ້າອອກ ແລະ ການນຳໄຟຟ້າເຂົ້າ

ມາດຕາ 35. ການສົ່ງໄຟຟ້າອອກ

ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສົ່ງເສີມການພັດທະນາໄຟຟ້າ ເພື່ອເປັນສິນຄ້າສົ່ງອອກໄປຕ່າງປະເທດ. ໂດຍມີການຮັບປະກັນໃຫ້ມີໄຟຟ້າພຽງພໍສຳລັບການຂະຫຍາຍອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 36. ການນຳໄຟຟ້າເຂົ້າ

ການນຳໄຟຟ້າ ຈາກຕ່າງປະເທດເຂົ້າມາ ສປປ ລາວ ຈະປະຕິບັດໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອ ຫາກມີຄວາມຈຳເປັນໃນການພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງປະເທດເທົ່ານັ້ນ ແລະ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 37. ການສົ່ງໄຟຟ້າຜ່ານ ສປປ ລາວ

ການສົ່ງໄຟຟ້າຜ່ານ ສ ປປ ລາວ ແມ່ນການສົ່ງໄຟຟ້າຈາກປະເທດໜຶ່ງ ຜ່ານດິນແດນ ສປປ ລາວ ໄປຫາປະເທດອື່ນໆ ຕາມການຕົກລົງຂອງ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ການສົ່ງໄຟຟ້າຜ່ານ ສປປ ລາວ ຕ້ອງສົ່ງຜ່ານລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດຂອງລາວໂດຍເສັຍຄ່າບໍລິການເວັ້ນເສັຍແຕ່ລະບົບສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ ແຫ່ງຊາດຂອງ ສປປ ລາວ ຫາກບໍ່ສາມາດຕອບສະໜອງໄດ້. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ ລັດຖະບານ ຈະອະນຸຍາດເປັນການຊົ່ວຄາວໃຫ້ຜູ້ສົ່ງຜ່ານ ສ້າງລະບົບສາຍສົ່ງເອົາເອງ ແຕ່ຕ້ອງຢູ່ໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ຂອງອົງການກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ສປປລາວ.

ການສ້າງລະບົບສາຍສົ່ງຜ່ານ ສປປ ລາວ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ຈຳກັດການກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຈຳກັດຄວາມເສັຍຫາຍຂອງປະຊາຊົນ;

2. ຈ່າຍຄ່າຜ່ານດິນແດນຂອງລາວ ແລະ ຄ່າບໍລິການອື່ນໆພ້ອມທັງທິດແທນຄ່າເສັຍຫາຍທັງໝົດ ທີ່ເກີດຈາກການກໍ່ສ້າງລະບົບສາຍສົ່ງດັ່ງກ່າວ;
3. ອະນຸຍາດໃຫ້ ສປປ ລາວ ນຳໃຊ້ລະບົບສາຍສົ່ງດັ່ງກ່າວ ຖ້າຫາກມີຄວາມຕ້ອງການ.

ໝວດທີ IX ການພັດທະນາໄຟຟ້າທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຊົນນະບົດ.

ມາດຕາ 38. ໄຟຟ້າທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຊົນນະບົດ

ໄຟຟ້າທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຊົນນະບົດ ແມ່ນລະບົບໄຟຟ້າທີ່ຕໍ່າຈາກລະບົບໄຟຟ້າລວມ ຫລື ເປັນລະບົບໄຟຟ້າ ສະເພາະຕ່າງຫາກ ຂອງເຂດໃດເຂດໜຶ່ງ ທີ່ຜະລິດໄຟຟ້າ ດ້ວຍພະລັງນ້ຳຂະໜາດນ້ອຍ, ດ້ວຍເຄື່ອງຈັກທີ່ແລ່ນດ້ວຍນ້ຳມັນ, ດ້ວຍພະລັງແສງແດດ, ດ້ວຍພະລັງລົມ ຫລື ພະລັງອື່ນໆ.

ລັດສິ່ງເສີມ ການພັດທະນາໄຟຟ້າທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຊົນນະບົດ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການຜະລິດສິນຄ້າ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ.

ມາດຕາ 39. ການອະນຸມັດສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດໄຟຟ້າທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຊົນນະບົດ

ພະແນກ ອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ຫລື ເຂດພິເສດ ເປັນຜູ້ດຳເນີນການສຳຫຼວດເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບແຫຼ່ງວັດຖຸພະລັງໄຟຟ້າຂະໜາດນ້ອຍຊຶ່ງຄວາມແຮງແຕ່ ໜຶ່ງຮ້ອຍເຖິງ ສອງພັນ ກິໂລ ວັດ ເພື່ອຂຶ້ນແຜນກໍ່ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາໄຟຟ້າ ທ້ອງຖິ່ນໃນຂອບເຂດການຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນ.

ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງກຳແພງນະຄອນ ຫລື ຫົວໜ້າເຂດພິເສດ ເປັນຜູ້ອະນຸມັດຄຳຮ້ອງຂໍສ້າງຕັ້ງໄຟຟ້າ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຕາມຄຳເຫັນດີທາງດ້ານເຕັກນິກ ຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ-ຫັດ ຖະກຳ.

ທ້ອງຖານອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳເມືອງ ເປັນຜູ້ດຳເນີນການສຳຫຼວດເກັບກຳຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບແຫຼ່ງພະລັງໄຟຟ້າ ຂະໜາດນ້ອຍ ຊຶ່ງມີຄວາມແຮງຕ່ຳກວ່າຮ້ອຍ ກິໂລວັດ ລົງມາ ເພື່ອຂຶ້ນແຜນກໍ່ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາໄຟຟ້າໃນຂອບເຂດການຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນ. ເຈົ້າເມືອງ ເປັນຜູ້ອະນຸມັດຄຳຮ້ອງຂໍສ້າງຕັ້ງ ໄຟຟ້າຊົນນະບົດ ຕາມຄຳເຫັນດີ ທາງດ້ານເຕັກນິກ ຂອງພະແນກອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ຫລື ເຂດພິເສດ.

ມາດຕາ 40. ການກໍ່ສ້າງໄຟຟ້າທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຊົນນະບົດ

ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງໄຟຟ້າທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຊົນນະບົດອາດຈະດຳເນີນດ້ວຍຮູບການດັ່ງນີ້:

1. ແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ, ເຂດພິເສດ ແລະ ເມືອງ ດຳເນີນການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງເອງ;
2. ກະຊວງ ອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳເປັນຜູ້ກໍ່ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງແລ້ວມອບໃຫ້ແຂວງ, ກຳແພງ ນະຄອນ, ເຂດພິເສດຫລືເມືອງ;

3. ເອກະຊົນ ຫລື ພາກສ່ວນອື່ນໆ ເປັນຜູ້ກໍ່ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງແລ້ວມອບໃຫ້ແຂວງ, ກຳແພງ ນະຄອນ, ເຂດພິເສດ ຫລື ເມືອງເປັນຜູ້ຮຸ້ມຄອງເອົາເອງ.

ກະຊວງ ອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳ ແລະ ກະຊວງອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງມີສິດຊີ້ນຳ ແລະ ແນະນຳ ດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ, ຕິດຕັ້ງ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການດຳເນີນງານ ໄຟຟ້າທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຊົນນະບົດ.

ແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ, ເຂດພິເສດ ແລະ ເມືອງ ມີໜ້າທີ່ລາຍງານຕາມຂັ້ນຕອນທຸກການກໍ່ ສ້າງ ແລະ ຕິດຕັ້ງໄຟຟ້າທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຊົນນະບົດໃຫ້ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳຊາບ.

ມາດຕາ 41. ກອງທຶນພັດທະນາໄຟຟ້າທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຊົນນະບົດ

ລັດສ້າງກອງທຶນຂຶ້ນ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ໃຫ້ກູ້ຢືມເງິນເຂົ້າໃນການດຳເນີນງານ ການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງ ແລະ ການພັດທະນາໄຟຟ້າທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຊົນນະບົດ.

ກອງທຶນພັດທະນາໄຟຟ້າທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຊົນນະບົດ ມາຈາກແຫຼ່ງທຶນ ດັ່ງນີ້:

1. ງົບປະມານແຫ່ງລັດ;
2. ລັດ ກັບ ປະຊາຊົນ;
3. ພາກສ່ວນວິສາຫະກິດອື່ນໆ;
4. ປະຊາຊົນ;
5. ການຊ່ວຍເຫຼືອພາຍໃນ ແລະ ສາກົນ.

ນອກຈາກນີ້ ລັດອາດຈະມີນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນ ຫລື ຫຼຸດຜ່ອນພາສີອາກອນ, ໃຫ້ສິນເຊື່ອ ກ່ຽວ ກັບການນຳເຂົ້າ ພາຫະນະອຸປະກອນ, ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ການດຳເນີນງານໄຟຟ້າ ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຊົນນະບົດ.

ໝວດທີ x ອົງການຮຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ.

ມາດຕາ 42. ອົງການຮຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ

ອົງການຮຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວິສາຫະກິດໄຟຟ້າປະກອບມີ ດັ່ງນີ້:

1. ກະຊວງ ອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳ;
2. ພະແນກ ອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ຫລື ເຂດພິເສດ;
3. ຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳເມືອງ;
4. ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ.

ມາດຕາ 43. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງ ກະຊວງ ອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳ

ໃນການຮຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ ກະຊວງ ອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍແຜນຍຸດທະສາດກ່ຽວກັບການພັດທະນາ ວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ;

2. ສຳຫຼວດເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ຂຶ້ນສະຖິຕິກ່ຽວກັບແຫຼ່ງວັດຖຸພະລັງໄຟຟ້າໃນທົ່ວປະເທດ;
3. ຂຶ້ນແຜນ ແມ່ບົດກ່ຽວກັບ ການພັດທະນາ ວິສາຫະກິດໄຟຟ້າລວມທັງການສ້າງແຜນໄລຍະສັ້ນ, ໄລຍະກາງ ແລະ ໄລຍະຍາວ ໃນການພັດທະນາວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສາສິ່ງແວດລ້ອມ;
4. ວາງຂໍ້ກຳນົດກ່ຽວກັບການຜະລິດ ແລະ ການພັດທະນາວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ;
5. ປົກປັກຮັກສາແຫຼ່ງວັດຖຸພະລັງໄຟຟ້າ;
6. ຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ປະກອບຄຳເຫັນ ທາງດ້ານເຕັກນິກ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນໃສ່ ວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ;
7. ຄົ້ນຄ້ວາ ລາຄາໄຟຟ້າ ເພື່ອສະເໜີ ໃຫ້ລັດຖະບານຕົກລົງອະນຸມັດ;
8. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ;
9. ຮ່ວມມືກັບສາກົນ ແລະ ຊອກແຫຼ່ງທຶນເພື່ອພັດທະນາວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ;
10. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 44. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພະແນກ ອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳ ແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ຫລື ເຂດພິເສດ.

ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວິສາຫະກິດໄຟຟ້າພະແນກ ອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳ ແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ຫລື ເຂດພິເສດມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍແຜນແມ່ບົດຂອງ ກະຊວງ ອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳ ກ່ຽວກັບການພັດທະນາວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສາສິ່ງແວດລ້ອມ;
2. ສຳຫຼວດ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ຂຶ້ນສະຖິຕິ ແລະ ປົກປັກຮັກສາ ແຫຼ່ງວັດຖຸພະລັງໄຟຟ້າ;
3. ຄົ້ນຄ້ວາປະກອບຄຳເຫັນກ່ຽວກັບການຂໍສ້າງຕັ້ງໂຮງງານຜະລິດໄຟຟ້າ ຂະໜາດນ້ອຍ ແຕ່ສອງພັນ ກິໂລວັດ ລົງມາ ຫາ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ກິໂລວັດ ເພື່ອນຳສະເໜີໃຫ້ ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງກຳແພງນະຄອນ ຫລື ຫົວໜ້າເຂດພິເສດອະນຸມັດ;
4. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ ທາງດ້ານການຜະລິດ, ການສົ່ງ, ການຈຳໜ່າຍໄຟຟ້າ ແລະ ມາດຕະຖານອຸປະກອນໄຟຟ້າ ທີ່ຜະລິດຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ນຳເຂົ້າຈາກຕ່າງປະເທດ;
5. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ ຕາມການມອບໝາຍຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳ.

ມາດຕາ 45. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການ ອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳເມືອງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ ຫ້ອງການ ອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳເມືອງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ, ໂຄງການ, ຂໍ້ກຳນົດກົດລະບຽບ ແລະ ຂໍ້ແນະນຳ ຂອງພະແນກ ອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດ ກ່ຽວກັບວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ;
2. ຄົ້ນຄ້ວາປະກອບຄວາມເຫັນ ກ່ຽວກັບ ການຂໍສ້າງຕັ້ງໂຮງງານ ຫລື ຈັກໄຟຟ້າ ຂະໜາດ ນ້ອຍຕໍ່າກວ່າຮ້ອຍ ກິໂລວັດ ລົງມາ ເພື່ອສະເໜີໃຫ້ເຈົ້າເມືອງອະນຸມັດ;
3. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວິສາຫະກິດ ໄຟຟ້າ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
4. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ ຕາມການມອບ ໝາຍຂອງພະແນກອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳ.

ມາດຕາ 46. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ

ໃນການຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຕິດຕາມກວດກາການດຳເນີນວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ ຂະໜາດນ້ອຍໃນຂອບເຂດບ້ານຂອງ ຕົນ;
2. ສະເໜີ ແລະ ລາຍງານຕໍ່ການຈັດຕັ້ງກ່ຽວກັບ ການດຳເນີນວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ ທີ່ແຕະຕ້ອງ ເຖິງສິດຜົນປະໂຫຍດຂອງປະຊາຊົນ, ຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ;
3. ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ພາກສ່ວນ ທີ່ດຳເນີນວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ ໃນຂອບເຂດບ້ານ ຂອງຕົນ;
4. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນດຳເນີນທຸລະກິດໄຟຟ້າ ໃນການປົກປັກຮັກສາຄວາມສະ ຫງົບພາຍໃນຂອບເຂດບ້ານຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 47. ການກວດກາ

ການກວດກາວິສາຫະກິດໄຟຟ້າແມ່ນການກວດກາການດຳເນີນວິສາຫະກິດໄຟຟ້າເພື່ອເຮັດ ໃຫ້ວິສາຫະກິດໄຟຟ້າມີປະສິດທິຜົນ, ຮັບປະກັນດ້ານເຕັກນິກ, ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຮັບ ປະກັນໃຫ້ວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ ດຳເນີນໄປຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 48. ເນື້ອໃນຂອງການກວດກາ

ການກວດກາວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ ມີເນື້ອໃນດັ່ງນີ້:

1. ການປະຕິບັດງານຕາມຂັ້ນຕອນຂອງການດຳເນີນ ວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ;
2. ການປະຕິບັດງານຕາມກຳນົດເວລາ;
3. ການປະຕິບັດບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ;
4. ການປະຕິບັດແຜນການທີ່ໄດ້ວາງອອກ;
5. ການປະຕິບັດມາດຕະການຄວາມປອດໄພ ທາງດ້ານວິຊາການ;

6. ມາດຕະຖານອຸປະກອນໄຟຟ້າ;
7. ການກໍ່ສ້າງ, ຕິດຕັ້ງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງອຸປະກອນໄຟຟ້າ;
8. ການນຳໃຊ້ມາດຕະການ ຈຳກັດຜົນກະທົບຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມ;
9. ການຈ່າຍຄ່າເສັຍຫາຍຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ;
10. ກວດກາລະບົບການເງິນ ແລະ ນະໂຍບາຍສະຫວັດດີການ ສັງຄົມ;
11. ການປະຕິບັດລະບຽບການອື່ນໆ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ.

ມາດຕາ 49. ຄະນະກຳມະການກວດກາດ້ານເຕັກນິກ

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການກໍ່ສ້າງ, ການຕິດຕັ້ງ, ການດຳເນີນວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ ຮັບປະກັນ ດ້ານເຕັກນິກ, ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ລັດຖະບານ ອາດຈະຈັດຕັ້ງຄະນະກວດກາດ້ານເຕັກນິກຂຶ້ນ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍກະຊວງ ອຸດສາຫະກຳ-ທັດຖະກຳ ແລະ ກະຊວງ ຫລື ອົງການອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ຄະນະກຳມະການກວດກາ ດ້ານເຕັກນິກ ດັ່ງກ່າວຈະຖືກຍຸບເລີກໄປໃນຕົວ ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ສຳເລັດຕາມການມອບໝາຍ.

ໝວດທີ XI ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 50. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການດຳເນີນ ວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ນະໂຍບາຍຕ່າງໆ: ນະໂຍບາຍສິນເຊື່ອ ຫລື ຕໍ່ອາຍຸການສຳປະທານ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນໆ.

ມາດຕາ 51. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ຜູ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

- ມາດຕະການສຶກສາອົມຮົມ;
- ມາດຕະການປັບໃໝ;
- ມາດຕະການທາງອາຍາ.

ນອກຈາກນີ້ຜູ້ລະເມີດອາດຈະຖືກປະຕິບັດໂທດເພີ່ມອີກດ້ວຍ: ການງົດການດຳເນີນວິສາຫະກິດ, ການຖອນໃບອະນຸຍາດ, ການຮີບພາຫະນະ ຫລື ອຸປະກອນທີ່ໃຊ້ໃນການກະທຳຜິດ ຫລື ການງົດການຈ່າຍໄຟຟ້າ.

ມາດຕາ 52. ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ລະເມີດ ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໃນສະຖານເບົາບາງ: ບໍ່ລາຍງານ ການດຳເນີນວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ, ລາຍງານບໍ່ທັນຕາມກຳນົດເວລາ, ບໍ່ປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ ທີ່ບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ.

ມາດຕາ 53. ມາດຕະການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງທາງໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍໄຟຟ້າສະບັບນີ້ ຈະຖືກປັບໃໝ ໜຶ່ງເທົ່າຂອງມູນຄ່າທີ່ເສັຍຫາຍຕົວຈິງ ດ້ວຍການກະທຳຜິດໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນວິສາຫະກິດໄຟຟ້າໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
2. ຕິດຕັ້ງໄຟຟ້າໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
3. ຕໍ່ໄຟຟ້າ ເຂົ້າເຮືອນ ໂດຍບໍ່ຜ່ານໝໍ້ນັບໄຟ;
4. ໃຫ້ຜູ້ອື່ນຕໍ່ໄຟຟ້າ ຈາກເຮືອນຂອງຕົນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
5. ດັດແປງໝໍ້ນັບໄຟ;
6. ບໍ່ປະຕິບັດມາດຕະການຄວາມປອດໄພ;
7. ບໍ່ປະຕິບັດມາດຕະການໃນການຈຳກັດຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;
8. ບໍ່ຈ່າຍຄ່າພັນທະພາສີອາກອນ;
9. ບໍ່ຈ່າຍຄ່າເສັຍຫາຍທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍແກ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນຂອງ ປະຊາຊົນ;
10. ບໍ່ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ຮຸ່ມຄອງ ແລະ ກວດກາວິສາຫະກິດໄຟຟ້າ.

ມາດຕາ 54. ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນໃດ ຫາກໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ: ລັກຕັດ ສາຍໄຟຟ້າ, ທຳລາຍອຸປະກອນໄຟຟ້າ, ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ຕຳແໜ່ງຂອງຕົນເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນ ຕົວ ຈາກກິດຈະການໄຟຟ້າ, ບໍ່ປະຕິບັດມາດຕະການຄວາມປອດໄພ ຊຶ່ງພາໃຫ້ ມີຄົນເສັຍຊີວິດ, ເສັຍສຸຂະພາບ, ເສັຍອົງຄະ ຫລື ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍແກ່ຊັບສິນ ຂອງລັດ, ລວມໝູ່ ຫລື ຂອງປະຊາຊົນ ຈະຖືກລົງໂທດຕາມກົດໝາຍອາຍາ.

ໝວດທີ XII ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ.

ມາດຕາ 55. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດ ໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 56. ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ຫລັງຈາກ ເກົ້າສິບວັນ ນັບແຕ່ມີ ປະທານປະເທດ ແຫ່ງສາ ທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ສຳລັບບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສຳປະທານກ່ອນມີ ກົດໝາຍສະບັບນີ້ມີ ຜົນສັກສິດນັ້ນ ແມ່ນມີສິດດຳເນີນວິສາຫະກິດຕໍ່ໄປ. ໃນກໍລະນີທີ່ບົດບັນຍັດຂອງ ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຫາກແຕະຕ້ອງເຖິງສິດຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນກໍມີສິດສະເໜີຕໍ່ອົງການທີ່ມີໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອພິຈາ

ລະນາແກ້ໄຂພາຍໃນກຳນົດ ຮ້ອຍແປດສິບວັນ ນັບແຕ່ມີກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດເປັນຕົ້ນໄປ.
ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດທີ່ຂັດກັບ ກົດໝາຍ ສະບັບນີ້ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 12/ 4/ 1997

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ສະຫມານ ວິຍະເກດ